

Tacksägelsedagen Tacka Gud i allt

Psalmer: 168, L145, 5, L165, 16, L152

Texter: 1 Krön 29:10-14, 1 Tess 5:16-24, Luk 17:11-19

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

1 Tess 5:16-24

Var alltid glada, 17 be utan uppehåll 18 och tacka Gud i allt. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus. 19 Släck inte Anden. 20 Förakta inte profetior, 21 men pröva allt, behåll det goda 22 och håll er borta från allt slags ont.

23 Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela så att ni är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer. 24 Trofast är han som kallar er, han ska också utföra sitt verk.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

I evangelietexten hörde vi att bara en av de tio spetälska som blivit friska vände tillbaka för att tacka Jesus. Jesus frågade: *var är de nio andra?* Naturligtvis visste ingen var de var, inte vi heller. Vi kan bara gissa. De hade väl visat sig för prästerna precis som Jesus sagt att de skulle göra, blivit förklarade rena och sedan återvänt till sin familj, sina vänner och sitt gamla liv som de levde före de blev sjuka, med arbete, intressen och nöjen. Jesus ställde ju inte heller frågan för att få något svar, och om någon visste svaret så var det han själv. Jesus frågade ”var är de nio andra” för att vi ska förstå att var de än var så var de inte på rätt plats. Vad är rätt plats för dem som blivit frälsta av Jesus? Ja, det finns bara en rätt plats för frälsta människor och det är hos Jesus för att tacka honom. Idag ska vi lära oss vad som är Guds vilja med oss som kommit till tro på Jesus som vår Frälsare. Paulus skriver i vår text: *Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus.*

Med åtta snabba uppmaningar förklarar Paulus vad som är Guds vilja med våra liv. Detta är alltså inte mänskliga råd utan Guds vilja, gudomliga principer för våra liv. De flesta i vårt moderna samhälle skulle antagligen tycka att det är nonsens, eller omöjligt att leva efter, eller att det begränsar vår friheten för mycket. Men för oss som är i Kristus Jesus är det Guds goda vilja med våra liv som leder till sann frihet och glädje. Vilka är då de åtta uppmaningarna?

- var alltid glada
- be utan uppehåll
- tacka Gud i allt
- släck inte Anden
- förakta inte profetior

- pröva allt
- behåll det goda
- håll er borta från allt slags ont

Det kan tyckas omöjligt att leva så att man alltid är glad. Det är lätt att vara glad när allt går bra, men hur ska man orka att alltid vara glad under prövningar och lidande som orsakar stor sorg? Ja, för den som genom tron tillhör Kristus finns det glädje även i sorgen. Varför? Ja, vi vet att Kristus sitter på Guds högra sida och regerar allt i himlen och på jorden, så sorgen som kommer in i våra liv beror inte på ett blint öde. Sorgen är något som vår Frälsare har tillåtit komma för att allt ska samverka till det bästa för oss. Lidandet för oss närmare honom som Paulus beskriver i Romarbrevets 5:e kapitel: *vi gläder oss också mitt i våra lidanden, för vi vet att lidandet ger tålmod, 4 tålmodet fasthet och fastheten hopp. 5 Och hoppet sviker oss inte, för Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande som han har gett oss.* Det renar vår tro likt guld renas i eld. Petrus skriver: *Var därför glada, även om ni nu en liten tid måste utstå olika prövningar. 7 Äktheten i er tro är långt mer värd än guld, som är förgängligt men ändå prövas i eld. På samma sätt prövas er tro för att sedan bli till lov, pris och ära när Jesus Kristus uppenbarar sig.* Och vad som än händer vet vi att det i alla fall är en sak som lidandet och sorgen inte förmår. Lidandet kan aldrig någonsin skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus. Anden kommer till vår hjälp och ber för oss i vår svaghet. Och vi vet att Gud är trofast och håller sina löften att vaka över oss och bevara oss till det arv som finns redo för oss i himlen. Vi vet att Jesus lovat vara med oss alla dagar intill tidens slut.

På grund av alla dessa härliga löften kan vi *räkna det som ren glädje* när vi *råkar ut för olika slags prövningar*, som Jakob skriver (1:2). Det var inte mycket i det liv som de kristna i urkyrkan levde som moderna svenskar skulle finna nöje i. De var förföljda. De flesta var fattiga. Ändå hade de första kristna en glädje i Kristus som ingen, och inget, kunde ta ifrån dem. Vi kan också alltid vara glada.

Det kan också tyckas omöjligt att *be utan uppehåll*, och de flesta i vårt samhälle skulle nog anse också detta som nonsens. Hur kan någon be utan uppehåll? Man måste väl åtminstone få ta rast för att äta och sova.

När Paulus uppmanar till bön utan uppehåll så tänker han sig inte att vi ska sitta stilla med knäppta händer hela tiden. En kristen överlämnar hela tiden, medvetet eller omedvetet, allt i Guds händer. Det är denna inre attityd hos de troende som också kommer till uttryck i böner, lovprisningar och tacksägelser.

Många gånger ber vi till Gud och begär hjälp med det vi behöver, men glömmer att tacka honom när han svarar våra böner. Det var problemet för de nio i evangelietexten. Bara en kom tillbaka för att tacka Jesus. Må Jesu fråga ”var är de nio

andra” påminna oss om att komma till Jesus för att tacka honom för allt han gjort för oss, fortfarande gör för oss och lovat att göra för oss. Det behagar honom att vi tackar honom. Och vår tacksägelse begränsar sig inte till ord eller lovsånger. Vi kan också uttrycka vår tacksamhet i allt vi gör i ord och handling, som Paulus skriver i Kolosserbrevets 3:e kapitel: *allt vad ni gör i ord eller handling, gör det i Herren Jesu namn och tacka Gud Fadern genom honom*. Föräldrar visar sin tacksamhet till Frälsaren genom att fostra sina barn i den kristna tron, och ta gemensamt ansvar för familjen. Den som har ett arbete utför det troget, och den som har en tjänst sköter den. Den som kan hjälpa andra gör det. Var och en kan visa sin tacksamhet i sin dagliga gärning. Allt vi gör som Guds barn i tron på Jesus är en trons frukt som Gud tar emot som ett uttryck för tacksamhet. Om vi äter eller dricker, eller vad vi gör, så vill Gud att vi ska göra allt till hans ära. Det är så vi *tackar Gud i allt*.

Nästa uppmaning på Paulus lista är: *släck inte Anden*. Den eld som Anden tänt i oss är trons eld. Vi kom inte till tro av oss själva. Men så snart vi fått tron så har vi blivit nya människor som kämpar den goda kampen, trons kamp. Gud vill att vi ska korsfästa vårt kött med dess lidelser och begär - det är den gamla människan som strider mot Anden. För att vi ska vinna denna kamp har Gud gett oss nådemedlen, Bibeln och sakramenten: dopet och nattvarden. Genom dessa medel stärker Anden vår tro och förnyar vår vilja att följa Anden. Försummelse att bruka nådemedlen gynnar den gamla människan och på så sätt släcks Anden.

Paulus betonar detta ytterligare i nästa uppmaning: *förakta inte profetior*. Termen ”profetior” syftar på Guds uppenbarade ord. En profet är en som framför ett budskap från Gud till människor. Bibeln utgörs av många profetior som Hebreerbrevets författare skriver: *I forna tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna*. Förakt för profetior innebär att man inte vill erkänna Skriften som Guds inspirerade och ofelbara ord. Idag betraktar många läran om verbalinspirationen som omöjligt nonsens. Man ringaktar Skriften genom att jämställa den med mänskliga böcker och författare. Man nonchalerar verser, kapitel och hela bibelböcker, allt efter vad man själv väljer och vrakar. Paulus manar oss att inte göra som dem. Vi ska komma ihåg den allvarliga varning som avslutar hela Bibeln, Upp 22:18,19: *För alla som hör profetians ord i denna bok betyder jag: Om någon lägger något till dessa ord, ska Gud lägga på honom de plågor som beskrivs i denna bok. 19 Och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, ska Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden som beskrivs i denna bok*.

Det kristna livet innebär att vi ständigt måste *pröva allt*, tillägger Paulus. Ordet han valt används om att pröva äktheten hos silver och guld. Om det fanns några orenheter i metallen så klarade de inte provet. Allt ska prövas med Bibeln som måttstock. Allt innebär att vi ska pröva allt som lärs ut som Guds vilja (lagen) och allt som förkunnas

om Guds godhet och nåd (evangeliet). Vi ska hela tiden vara på vakt mot alla orenheter som människor kan blanda med de rena, dyrbara sanningarna som Gud uppenbarar i sitt ord. Och allt vi möter i vårt dagliga liv ska vi pröva i ljuset av Guds ord. Och så snart vi gjort prövningen ska vi agera utifrån den. Om vi har funnit något gott som håller inför Guds ord så ska vi behålla det. Det som är gott, och som vi ska behålla, är det som är i full överensstämmelse med Skriften.

Å andra sidan, om vi har funnit något som är ont så ska vi hålla oss borta från det. Gud vill att vi ska skapa så stort avstånd som möjligt mellan oss och allt som på minsta sätt strider mot hans rena ord. Varför? Därför att *lite surdeg genomsyrar hela degen*. Där man blandar lögn med Guds sanning kommer lögnen att förstöra sanningen och leda till den ena irrläran efter den andra.

Men uppmaningen gäller inte bara falsk lära utan *allt slags ont*. Vi ska hålla oss borta från varje form av ondska och orenhet som Djävulen kan hitta på att komma med.

Det är verkligen en respektingivande lista befallningar Paulus har sammanställt under ledning av Anden. Någon har kallat listan ”juvelerna som kröner det kristna livet.” De är principer som Gud gett oss till vårt bästa, både här i livet och för evigt. Vi ska läsa dem en gång till, sakta, och låta dem landa i vårt hjärta och sedan med Guds hjälp leva efter dem.

*Var alltid glada,
be utan uppehåll*

och tacka Gud i allt. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus.

Släck inte Anden.

Förakta inte profetior,

men pröva allt,

behåll det goda

och håll er borta från allt slags ont.

Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela så att ni är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer. 24 Trofast är han som kallar er, han ska också utföra sitt verk. Amen

Låt oss be!

Vi tackar dig himmelske Fader för själva livet, och att alla våra dagar har blivit uppskrivna i din bok förrän någon av dem kommit. Vårt liv står i dina händer och därför vill vi alltid vara trygga och glada vad som än händer. Hjälp oss med detta. Vi tackar dig Jesus, vår Frälsare, för att du frälst oss från synden och döden och berett plats åt oss i himlen. Hjälp oss att höja blicken till dig så att vi får rätt mål för våra liv och alltid tackar dig. Vi tackar dig helige Ande för att du varje dag förlåter våra synder och bevarar oss till evigt liv. Hjälp oss att alltid vara glada och tacksamma för alla dessa gåvor som är mer värda än allt annat. Amen.